

kun være en halv Beslutning, idet nemlig Vedtagelsen af Landstingets tidligere Affattelse af Lovforslaget nødvendigvis maa føre til et Fællesudvalg. Vilde man ikke et Fællesudvalg, saa havde det været rigtigere ligefrem at indstille Folkethingets Affattelse af Lovforslaget til Forkastelse og dermed at have bragt Sagen til Ende. Jeg veed meget vel, at det andet Thing kan — efter den senere Tids Praxis i det Mindste — lige saa godt foreslaa Nedsættelsen af et Fællesudvalg, som dette Thing kan gjøre det; men jeg finder dog, at det er naturligt, at Forslaget udgaar fra det Thing, hvor Sagen har været sidst til Forhandling, og jeg finder ogsaa, at det i og for sig er rimeligt, at Ordføreren for det Forslag, hvis Indstilling Forsamlingen har vedtaget, bringer et saadant Forslag frem. Jeg har sagt dette, for at min Stilling til dette Forslag ikke skulde blive misforstaaet. Jeg staar i Dvrigt ingenlunde fjernt fra de Anskuelser, som to af de ærede Talere, der i denne Sag have stemt med mig hele Tiden, nylig have udtalt. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at det høie Landsting beslutter, at der skal nedsættes et Fællesudvalg paa 9 Medlemmer af hvert Thing.

Nosenvorn-Teilmann: En Udtalelse fra den ærede Ordfører giver mig Anledning til igjen at tage Ordet i denne Sag. Jeg beder min Stemmegivning for Forslaget kun betragtet som et Tegnpaa, at jeg for mit Vedkommende med stor Bestemthed fastholder det Grundlag, hvorpaa Landstinget staar. Naar der nu er stillet Forslag til Nedsættelse af et Fællesudvalg efter Begjæring af Landstinget, beklager jeg ikke at kunne stemme for dette Forslag, og jeg har den Tro, at jeg ikke kommer i den Modstrid, som den ærede Ordfører troede, man vil komme i, naar man først havde stemt for Udvalgets Forslag og bagefter stemte imod Forslaget om Nedsættelse af Fællesudvalg. Naar jeg stemmer imod Fællesudvalget, saa gjør jeg det, fordi det forekommer mig, at der virkelig ikke i det andet Thing er det allermindste Tegnpaa nogen Lyft eller Tilbøielighed til eller paa, at der overhovedet

er nogen Udsigt til at komme til et Resultat ved en Forhandling i et Fællesudvalg, saa at Duffet om et Fællesudvalg i alt Fald hellere burde komme fra det andet Thing end fra dette Thing.

Scholer: Jeg skal dog paa det Allervarmeste anbefale at stemme for et Fællesudvalg. Jeg er ikke saa mistroftig som de Herrer, der have udtalt sig; thi vel kan det siges, at Haabet ikke er stort, men man skal aldrig opgive Haabet, og man skal ikke lade sig mistroste, om der end, i det mindste tilfyneladende, ikke er stor Grund til at tro paa Opnaaelsen af et Resultat, da det jo dog kunde være muligt, at vi, naar Mænd fra begge Thing kom til at sidde sammen, kunde opnaa en Overenskomst. Jeg skal derfor anbefale et Fællesudvalgs Nedsættelse.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over det stillede Forslag om, at Landstinget begjærer et Fællesudvalg nedsat i denne Sag og for sit Vedkommende udtaler den Formening, at Medlemsantallet bør være 9 af hvert Thing, hvilket Forslag vedtoges med 28 Stemmer mod 17.

Formanden: Folkethingets Formand skal nu blive underrettet om det i denne Sag Paasjerede.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden.“

Der afgaves 48 Stemmesedler, af hvilke imidlertid 1 var blank, og 2 vare ugyldige, fordi de kun indeholdt 4 Navne. Der var saaledes 45 gyldige Stemmesedler. Valgte bleve: N.